

Ama Sen Bizim Öğretmenimiz Değilsin ki

– Sami Biber · 24 Kasım 2016

Öğretmenlik hayatıma bir Lise branş öğretmeni olarak başlamıştım. Branş öğretmenlerinin işinin ilkökul öğretmenlerinden daha kolay olduğunun da farkındaydım elbette. Hele de Tarih gibi haftalık ders saati 2 olan bir derse giriyorsanız boş saatleriniz, hatta boş bir gününüz bile olabiliyordu ilkökul öğretmenlerinden farklı olarak. Onlar Pazartesi günü başladıkları haftada Cuma günü mesai bitimine kadar aralıksız derse girerken bizlerde bazen bir haftada sadece 15 saat derse girenler bile olabiliyordu.

Her neyse...

İlk görev yerimden sonra yine bir Lise'ye çıktı tayinim. Daha doğrusu rotasyon uygulaması ile gittim. Ancak üçüncü görev yerim bir ilköğretim okuluydu. Yani hem ilkökul, hem ortaokul bir arada, üstelik yatılı bir okuldu. Orada ilkökul öğretmenliğinin ne kadar zor ve farklı olduğunu yakından görmüş oldum. Tabii ki bu üçüncü görev yerim olan okulda da ilkökul öğrencileri ile ilgili çok hoş anılarım oldu ama anlatacağım anım daha sonraya ait.

Dördüncü görev yerim yine bir liseydi..İlk görev yerim gibi bir imam- hatip lisesi...Beşinci ve son görev yerim ise Muğla'nın Fethiye ilçesine bağlı Çiflik denen bir beldede (Şimdi köy) Ali Rıza Köse İlköğretim Okuluydu... Uzun uzun bu ismi söylemez kısaca "ARK" derdik okulumuza.

-Hangi okulda öğretmenlik yapıyorsunuz?

-ARK da öğretmenim.

Öyle ki Milli Eğitim Müdürlüğünde bile mesela şube müdürleri sorduğunda "ARK da öğretmenim." derdik .

İşte bu ARK'da iki sene görev yaptım.

Bu görevim esnasında o kadar ilginç durumlarla karşılaştım ki anlat anlat bitecek gibi değil.

Bir gün okul nöbetcisiydim. Malum okul müdürleri derslerinizin en az olduğu güne koyarlar nöbeti.Benim de o gün hepi topu iki saat dersim vardı ve derslerime girip o günün derse girme kısmını tamamlamıştım. Kalan saatlerde boştum. İkinci sınıf öğretmeni arkadaşım Metin Deveci (Halen görevdedir) Yanıma yaklaştı.

-Sami Hocam ! Çok acil bir işim çıktı. İki saatliğine benim sınıfı idare edebilir misin?

Ne demek yahu iki saatliğine idare edebilir misin? Yirmi altı senelik öğretmenim. İki saatliğine Şu bıcırıkları idare edemeyeceksem gidip kendimi su kanallarına atayım daha iyi..

-Yahu ne demek Metin Hocam. Sen hiç merak etme. İki saat değil, yirmi saat bile idare ederim. Sen işine bak.

-Hocam benim çocuklar biraz yaramazdırlar ama.

-Oooo Metin Hocam yahu. Biz ne yaramazlar gördük. Merak etme sen. İki saatte mum gibi ederim hepsini.

-Aman Hocam! Sakın sert davranmayasın çocuklara.

-Yahu Metin Hocam. Ben stajyer öğretmen değilim. Bu saçları da değirmende ağartmadım. Hiç merak etme. Sami'ye güven gerisini merak etme sen.

Derken efendim Metin Bey sınıfı bana emanet edip gitti. Ders ziline çalmasıyla da ben sınıfa girdim. Çocuklar sınıfa benim girdiğimi görünce önce Őaşırdılar. İçlerinden ayağa kalkmayanlar da oldu.

-Günaydıının Çocuklar.

İsteksiz isteksiz bir kaç tanesi "Günaaaayddıın" dese de sınıfın geneli hiç de hoşnut değil durumdan.

-Çocuklar! Sınıfa bir öğretmen girince ne yapıyoruz? Ayağa kalkıyoruz değil mi?

İçlerinden biri cevap verdi:

-Ama sen bizim öğretmenimiz değilsin ki.

Bir kaç kişi de ona hak verdi:

-Ali doğru söylüyor. Sen bizim öğretmenimiz değilsin ki.

Vay bıcırıklar vay. Demek ben sizin öğretmeniniz değilim. Gösteririm size Şimdi.

-Çocuklar! Bundan sonra sizin öğretmeniniz benim. Metin Bey bir daha gelmeyecek.

Eyvah eyvahh. Sınıf Hüzamdan başladı, Nihavente doğru giden tüm makamlarda, hatta ne makamı, makamsız bir şekilde mızıltıyı koyverdi.

-Çocuklar ! Durun bakın ne diyeceğim.

Onlara söyleyeceğim Metin Bey'in iki saat sonra geleceğini ama beni duyan yok ki. Neyse içlerinden biri gelip masama kadar sokuldu.

Ortaokul ve liselerde bir öğrencinin - izin almadan- öğretmen masasına bu kadar sokulması dokuz kusurlu hareketten biridir. Ben ilkokulda da öyle sanıyorum ne bileyim. Çocuğun izin almadan masama kadar gelmesine bozulmuştum. Ama yine de merakla sordum:

-Ne oldu? Niçin geldin buraya?

-Öğretmenim ! Metin Öğretmenimiz niçin gitti?

- Niçin gidecek? Çok yaramazlık yapmışsınız. Bıkmış sizden. Onun için gitti..

Çocuk boynunu büküp yerine gitti ve arka sıralardan başlamak üzere sınıfta bir kavga kıyamet koptu. Herkes bir diğerine "Senin yüzünden " Diyordu.

-Senin yüzünden işte. Her ders " Öğretmenim çişim geldi diye bıktırdın öğretmenimizi"

-Asıl senin yüzünden . Derslere hep geç kaldığın için bıktı öğretmenimiz senden.

- Selma..Yalan söyleme. Öğretmenimiz senin tembelliğinden bıktı..

-Asıl sen yalan söylüyorsun Hüseyin. Öğretmenimiz senin kavgacılığın yüzünden gitti.

-Senin kıskançlığın yüzünden.

-Senin hep burnunu çekmen yüzünden.

Ben yırtınıyorum. " Çocuklar hele bir susun, bakın size ne anlatacağım" Diye ama deveye köpek ürüyor. Beni sallayan yok. Hatta sınıfta var mıyım yok muyum hiç umurlarında değil. O değil söz verdim Metin Bey'e, çocuklara sert çıkmayacağım. İyi de susacakları yok veletlerin. Mızıltı ile sınıf içi kavga ayyuka çıkmış vaziyette. Çaresiz elimi sertçe masaya vurdum.

-Susun bakayım. Aaaaa.

Sustular.. Öylece suratıma bakıyorlar.

-Ne yapalım Metin Bey gittiyse. O gittiyse ben varım. Ben öğretmen değil miyim?

Sarışın bir kız kalktı ayağa.

-Sen bizim öğretmenimiz değilsin. Sen Hatca abamın öğretmenisin.

Aaaa. Bu sekizinci sınıftaki Hatice'nin kardeşi galiba. Tıpkı ona benziyor zaten.

-Yahu Hatçe aba, Fatma aba var mı? Ben de öğretmenim. Neyimi beğenmediniz anlamıyorum. Benim başım kel mi?

Anaaaa. Baltayı tam taşla vurmuştum. Zira başı kel olmak negatif değil tam tersine pozitif bir durumdu onlar için. Zira Metin Bey keldi.

Çocuklar hep bir ağızdan bağırıyorlar bu sefer.

-Biz seni değil Metin Öğretmenimiz istiyoruz. Söyle ona vallahi billahi bir daha yaramazlık yapmayacağız.

Hay Allah'ım ya. Neredeyse bağıracağım " O keltoşun nesini benden daha çok seviyorsunuz anlayamıyorum " Diye. Ama tabii ki öyle bir şey demedim.

-Çocuklar! . Metin öğretmeniniz iki ders sonra burada olacak. Bir işi çıkmış. Ben size şaka yaptım.

Bu sefer afacan mı afacan bir erkek velet cevap verdi.

-Öğretmenim! Endee eşek şakası oldu (Endee: Bahsi geçen şey, "O yaptığın iş" anlamında o yörelerde çok kullanılan bir kelime)

Bir başkası onu önlüğünden tutarak çekip oturttu.

-Sus len. Bu da öğretmen. Öğretmene eşek denir mi?

Yahu dersin yarısı gitmişti ben hâla işin sınıfın sükunetini sağlama kısmındaydım. Bir an önce

hakimiyeti sağlayıp derse başlamalıydım.

- Çocuklar! Şimdii Metin Öğretmeninizin iki ders sonra geleceğini öğrendiğinize göre ne yapıyoruz?

Çocuklar merakla yüzüme bakıyorlar.

-Hımm. Bir ders önce ne yapıyordunuz?

Kalktı bir tanesi.

-Kitaptan okuma yapıyorduk.

-Güzeel. Şimdi açın kitaplarınızı bakayım. Eeveettt. Kim okuyacak?

Allahım ya Rabbim. Sınıfın alayı öğretmen masasında. Koro halinde " Ben okuyum" Diyorlar..

-Çocuklar. Herkes yerlerine otursun.

En az bir beş dakika da sınıfı yerlerine oturtmayla geçtikten sonra kararımı değiştirdim.

-Çıkarın resim defterlerinizi. Resim yapıyoruz.

Resim defterleri çıktı sıraların gözünden ama merak tabii ki.

-Öğretmenim! Ne resmi yapacağız?

Hımmm. Önemli bir soru.

-Çocuklar Doğanın resmini yapıyoruz.

Oh beee. Aklımı seveyim. Hepsi sustu. Harıl harıl resim yapıyorlar. Ulan dünya varmış.

Beş dakika sürmedi bu mutlu ve huzurlu anlar.

Bir tanesi yine sokuldu masaya ve elindeki resim defterini burnuma soktu adeta.

-Öğretmenim yaptım. Nasıl? Güzel olmuş mu?

- Ne bu yavrum?

-Boğanın resmi.. Sen boğanın resmini yapın demedin mi?

Az sonra kardeşi Doğan bebekten tutun da Doğan marka arabaya varınca kadar herkes kendince yaptığı resmi burnumun dibine sokma yarışına girmişti.

Bu böyle olmayacaktı. En iyisi hemen müziğe geçmeliydim.

-Çocuklar vazgeçtim resimden. Şimdi herkes yerlerine otursun. Şarkı söyleyeceğiz.

Çocuklar yerlerine otururken bir erkek çocuk, bir eliyle önünü tutarak, ötekiyle parmak kaldırarak seslendi.

-Öğretmeniiiiim. Çişim geldi.

Baktım vaziyet vahimdi.

-Haydi durma koş.

Sen misin birine izin veren. Neredeyse hepsinin aynı aynı anda çışı geldi. Önlerini tutuyorlar..

-Haydi madem her kimin çışı geldiyse doğru tuvalete.

Sınıf neredeyse kızılı erkekli boşaldı. İyi de hani tuvalete gidecekti bu bıcırıklar? Alayı bahçeye çıktı koşturmaca oynuyorlar. Müdür , ders saatinde öğrencilerin bahçede koşturmaca oynadıklarını görse? Müdür haydi neyse de muavini Tokatlı Cemal görürse felaket olur.

Hemen dışarı fırladım.

- Çocuklar. Haydi içeri bakayım.

Ben dışarıdakileri içeri alayım derken, içeridekiler de dışarı çıkmasın mı? Ayrıca hiç biri sallamıyor benim yırtına yırtına " Haydi içeri" demelerimi. Allah'ım Ya Rabbim. Teneffüs zili çalsa bari. Saate bakıyorum daha on dakika var zilin çalmasına. Çaresiz hizmetliye yalvaracağız artık.

- Pehlivan gözünü seveyim çal şu zili.

-Hocam daha on dakika var.

-Yahu görmüyor musun vaziyeti. Çal şu zili.

Pehlivan Aydın çaldı zili neyse ki... Öğretmenler, öğretmenler odasında "Zil erken çalmadı mı " Muhabbeti yapadursunlar ben derin bir ohh çekmiştim ama önümde bir ders daha vardı. Ayrıca ya Metin Bey'in işi uzarsa? Düşüncesi bile kabustu. Bir de utanmadan sıkılmadan " İstersen yirmi saat bırak. Sami'ye güven, gerisini merak etme sen" Demiştim. Oysa şimdi Allah'a dua ediyordum öğretmenler odasının kapısı açılrsa da Metin Bey içeri girse diye.

Öğrenci zili ile birlikte ayaklarım geri geri gitse de gövdem çaresiz ileri gitti ve bir kez daha Metin Bey'in sınıfına girdim.

Yahu anlayamadığım şey şuydu: Ben nöbetçi olduğum zamanlarda bu sınıfın önünden çok geçmişimdir. Sınıftan sadece Metin Bey'in sesi dışarı yansır. Ya da söz verdiği bir öğrencinin. Oysa şimdi tüm sınıfın sesi dışarıya taşıyordu.

İkinci ders kararlıydım. Bu sefer adam gibi ders işleyecektik.

En iyisi tahtaya bu bıcırıkların seviyesinin çok çok üstünde bir kaç matematik işlemi yazmaktı. Bunlar o işlemleri yapana kadar dersin en az yarısı geçmiş olurdu.

"Kafamı seveyim kafamı" Diyerekten tahtaya on tane işlem yazdım. "Haydi bakalım bunları ilk önce kim yapacak" dedim.

Oh be yahu. Herkes problem çözmeye çalışıyor. " ulan Sami. Akıllı adamsın vesselam. Hem ders işliyorsun, hem kafa dinliyorsun"

İyi de..Aman Allah'ım. Çocuklar yine ellerinde defterler masaya üşüştüler üç dakika içinde. Olamazzz. Üç dakikada on işlemi yapmıştı bu bacaksızlar?

Evet yapmışlardı. Yarım saatte yapamazlar dediğim işlemleri üç dakikada yapmışlardı.

Bir on tane daha verdim. Onları da çok kısa sürede yapıp önüme koydular. Çocuklar yaramaz maramaz ama hepsi zehir gibiydiler. Daha da doğrusu Metin Bey onları çok iyi yetiştirmişti.

-Aferin çocuklar. Şimdi bir mükafaatı hakkettiniz. Söyleyin bakalım şimdi. Metin Bey gelene kadar ne yapalım.

Genel istek şarkı söylemek yönündeydi.

-Hımm. Şarkı söyleyelim diyorsunuz. Peki size fülüt çalsam olur mu? Ben çalayım, siz söyleyin.

- Oluuuuuurrr. Ama Fülüt ne?

-Kaval yani.

-Eveeeeettt.Kaval çal bize.

- O zaman Fatih gitsin bizim evden benim fülütü alsın.

Fatih, komşumuzun çocuğu. İki dakikada getirdi fülütü. Zira ev okula oldukça yakın.

-Pek ala ne söylüyoruz*

Ben " Mini mini bir kuş" diye beklerken çocuklar başladı bile şarkıya.

" Cemilemin gezdiği dağlar meşeli imanım.

Haydi üç yıl oldu. Cemilem ben bu yerden gideli.

Gaydurugubbag Cemilem nasıl nasıl edelim biz bu işe.

Nikahımızı gıysın ünlen gelin Hoca Memişş'e

Velhasılı kelam ikinci dersi kazasız belasız atlattık. Teneffüs zili çaldığında dışarı çıktım. Baktım Nöbetçi öğrenci geldi tam karşımda selam verip durdu.

-Hocam. Müdür bey sizi çağırıyor.

Girdim müdür Beyin odasına.

-Sami Bey. O fülütü siz mi çalıyordunuz?

-Evet Müdür Bey.

-Hımm. Çok güzel. Bundan sonra boş geçen Müzik dersleri, ücretli ders karşılığı sizin.Ben Programınızı hemen yaptırıyorum Cemal Bey'e. Hayırlı olsun.

Ohhhh. Şıkıdım şıkıdım. İki saat arkadaş yerine derse girdim altı saat ücretli dersim oldu. Bundan iyisi Şam'da kayısı.

Müdür beyin odasından çıktığımda baktım Metin Bey de gelmişti.

-Sami hocam. Çok teşekkür ederim. Benim yaramazlar yormamışlardır seni umarım.

-Aaaa. Ne yorulması Metin Hocam. Hani diyorum keşke hep bir yerlere gitsen de ben girsem senin sınıfına.

Metin bey bıyık altı güldü mü bana mı öyle geldi anlayamadım

- Hocam Allah razı olsun. Aslında bir saatlik daha bir işim vardı. Hani diyorum ki?

-Aman Metin Hocam..Amanı bilir misin sen?

İkimiz de makaraları salmıştık.

Metin Bey sınıfına girdiği anda çocukların sevinç çığlıklarını duymalıydınız. Sanırsınız iki saat değil de iki yıl ayrı kalmışlar..

Dersin bitimine kadar sınıftan yine en ufak bir gürültü gelmedi.

Ders bitiminde hemen sınıfa daldım ve sordum.

-Çocuklar. Metin Bey'in dersinde niçin hiç gürültü, yaramazlık yapmadınız da ben girdiğimde yaptınız?

Aslında cevap gayet açıktı:

-Ama sen bizim öğretmenimiz değilsin ki?

Evet. Öğretmenlik çok çok güzel bir meslektir. Hele ilkokul öğretmenliği çok çok çok daha güzeldir. .

24 Kasım Öğretmenler günü dolayısıyla göreve yeni başlamışından, saçını sakalını bu meslekte ağartmışına varıncaya kadar tüm meslektaşlarımdan ellerinden öpüyorum. Bizleri yetiştiren, bizleri yetiştirenleri yetiştiren, ebedi aleme göçmüş tüm öğretmenlerimize Yüce Rabbimden rahmet diliyorum.

İyi ki öğretmenim. Ne mutlu bana ve ne mutlu mesleği öğretmenlik olup " Oku" Emrinin sırrına vakıf olanlara.

RESİMLER

1- Muğla/ Fethiye- Çiftlik Ali Rıza Köse İlköğretim Okulu 2004- 2005 veya 2005-2006 Öğretim Yılı Kadrosu... (Benim dersim olmadığı ya da okulda olmadığım bir saatte çekilmiş tümüyle birlikte çalıştığım Öğretmen arkadaşlarım. Çerçeve içine aldığım resim, yazımda bahsettiğim arkadaşım Metin Deveci)

2- Türkiye'de her okulda görmeniz mümkün olan bir manzara. Öğretmenlik işte böyle bir şey.